

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO.

TOVERI

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmestysmaksu 40c palstatunmailta. Kuoleman-
ilmoitukset \$1.50 kerta, 1 kuukauden... \$2.00
kerta. Kiltuus, syntymä- ja avioliitto-
ilmoitukset \$1.00 kerta, haluanteo-
nimenmuutokset \$1.00 kerta, naima-
ilmoitukset \$1.50 kerta, avioero-ilmoitukset
\$1.00 kerta. Seisovien ilmoitukset sopimuk-
sen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia tu-
lee rahaa seurata mukaan. Englanninkie-
lisiä suomenkieleksi.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40
cents per inch. Special discount is allowed
for larger and continuous advertisements.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerä... \$5.50 6 kuukauden... \$3.00
3 kuukauden... \$1.60 1 kuukauden... .60
Suomessa ja muualla ulkomaille:
Yksi vuosikerä... \$8.00 6 kuukauden... \$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year... \$5.50 Six months... \$3.00
Three months... \$1.60 One month... .60
Huuonekoko sijaitsee 10 oman ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefoni: konttori 365,
toimitus 832.

Eivät uskalla asestaa työläisiä

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 11, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Tiedonannot Ukrainasta ker-
tovat, että siellä ollaan paraikaa
muodostamassa uutta armeijaa,
johon otetaan miehiä paikallisen
asevelvollisuuden kautta. Miel-
lenkiintoista on kuitenkin panna
merkille, että ainoastaan omis-
tavan luokan nuorukaisia otetaan
armeijaan. Amsterdamin tulla
tiedonanto näet kertoo armeij-
meijan muodostamista koskevan
julistuksen päätyttyä sanoilla:
"Ukrainan nuorukaiset, jotka
täyttävät kaksikymmentä vuotta
ensä tammikuulla, tullaan pian
kutsumaan pakkopalvelusarmeij-
jaan. Tällä kertaa ei kuitenkaan
oteta muita kuin omaisuutta omis-
tavien luokkien jäseniä."

"Tämä yksi ainoa huomautus,"
lausuu muuan länteläinen työväenlehti,
"antaa enemmän työväestön ja Venäjän
valoa Saksan hallituksen ja Venäjän
työväestön suhteisiin, kuin
kokoanaiset kirjenvaihtotulvat."
Työläisiä ei uskalleta varustaa
aseilla edes pakkorarmeijassa-
kaan, mutta liikemiesluokat,
keskiluokat, Ukrainassa samoin
kuin Suomessa ja Venäjälläkin,
ovat suosioilissa väleissä Sak-
san kanssa."

Ja kuitenkin tällainen por-
varilehdistö puhuu aivan päin-
vastaista, se valehtelee tietensä,
selittäessään Venäjän työväes-
tön olevan saksalaisten kanssa
liitossa.

Työläisten ja kapitalisten osa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 11, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Rautavalmistajien aktiivisen
työpäivä- ja palkkajuttu
yhteydessä antamassaan lausun-
nossa sanoi North Carolinan y-
liökeuden tuomari Clark m.m.
seuraavaa:
"Työntekijät ovat melkein
poikkeuksetta isänmaallisesti a-
vustaneet sodan voitton saati-
tamista kaikella voimallaan, an-
tamalla kunnollisesti järjestetyt
tehtänsä ja korkeakäytiset joh-
tajansa hallituksen palvelukseen.
Samalla tavalla ovat työläiset
samanlaisella isänmaallisella luop-
uneet kahdeksan tunnin työpäivä-
määräitelmästä hallituksen
hyväksi. Edelliset ovat saaneet
vastapalkkioita suuresti lisä-
sääntyneitä voittoja. Jälkimäiset
ovat antaneet enemmän työtun-
teja ja laajoja miesjoukkoja ar-
meijan täyttämiseksi. Edelliset
ovat saaneet hallitukselta, jälki-
mäiset antaneet sille."

Edelliset ovat saaneet halli-
tukselta, jälkimäiset antaneet
sille, niin vakuuttaa tuomari
Clark, mies jonka lausuntoa ei
siinä suhteessa ole tarvis epäil-
lä. Edelliset ovat työntekijä,
jälkimäiset työläisiä.
Työntekijät eivät koskaan
anna mitään, ne ottavat aina.
Työläiset ne ovat jotka kaiken
antavat, senkin mitä työntekijä-
jilla on. Eikä osien vaihdos ole
muuten mahdollinen kuin työ-

läisten heräämisen kautta, jol-
loin ne pääsevät selville siitä, et-
tä työntekijäin olemassaolo ei
ole ainoastaan tarpeeton, vaan
yhteiskunnallisesti sangen tye-
rää ja vahingollista, koska he
aina riistävät työläisiä, hankki-
vat helpon ja huolettoman toi-
meulentoa työläisten raskaan
raadannan kustannuksella.

Brest-Litovskin rauha rosvon rauha

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 11, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Kirj. N. Lenin.
(Nyt kun Leninistä ja Trots-
kista puhutaan niin paljon ja vii-
tataan heidän suhteisiinsa Sak-
saan, on erikoisesti mielenkiin-
toista tutustua Leninin omaan
mielipiteeseen Brest-Litovskin
rauhasta, jonka hän selittää "us-
komattoman sortavaksi ja nöy-
ryttäväksi" ja joka on vain väli-
aikainen siinä syystä että Venäjä
pakotettiin allekirjottamaan se.
Kirjoitus julkaistiin Pravdassa,
bolševikihallituksen virallisessa
äänenkannattajassa, josta se on
otettu.)

"Me olimme pakotetut allekir-
jottamaan 'Tilsitin' rauhan, mut-
ta meidän ei ole petettävä itse-
ämme. Meillä täytyy olla tar-
moa ottaa vastaan tämän koris-
telemattoman katkeran totuuden.
Meidän on täydellisesti käsitet-
tävä se hävion, joattelon, orjuus-
tuksen ja nöyryytyksen pohjaton
kuilu, johon me olemme syösty.
Mitä selvemmin me sen käsitä-
me, sitä selvempi, voimakkaampi
ja taipumattomampi on meidän
vapautuspyrkimyksemme, halum-
me nousta uudelleen orjudesta
vapautune, vakava päätöksemme
valvoa uhrauksista huolimatta,
että Venäjä ei tule jäämään kö-
hoksi ja heikoksi, vaan tulee ko-
hoamaan voimakkaaksi ja varal-
liseksi.

"Sellaiseksi se voi tulla, sillä
vieläkin on meillä jällellä riittä-
västi alueita ja luonnonrikkauk-
sia kaikkien tarpeet tyydyttä-
mään, vaikkakaan ei yltäkyläilä-
sesti, niin kuitenkin riittävästi.
Luonnonrikkauksissa, ihmistyö-
voimassa ja siinä kunnollisessa
luomisvoimassa, jonka kansa on
saanut vallankumouksen kautta,
on meillä riittävästi aineksia voim-
akkiaan ja yltäkyläisen Venä-
jän muodostamiseksi.

"Sellaiseksi muodotuu Venä-
jä jos se irrottaa itsensä kaikkes-
ta epätoivoisuudesta ja fraasimai-
suudesta, jos se jännittää jokais-
en hermo- ja lihaskudoksensa,
jos se käsittää että pelastus on
mahdollinen ainoastaan sillä kan-
sainvälisen sosialistisen vallan-
kumouksen tiellä, jonka me o-
lemme kulettavaksemme valin-
neet. Kulkea aina vain eteen-
päin eikä masentua tappioiden
kohdattessa, rakentaa kivi kivetä
sosialistisen yhteiskunnan lujan
perustusta, työskennellä väsy-
mättömästi kurin ja tottelevai-
suuden eteen, järjestämistyö,
tehokkuuden ja yhteistoiminnan
voimistuttamiseksi, teollisuuden
tuotannon ja jaon kontrollin ai-
kaansaamiseksi, siinä todellinen
työ, sosiaalisen yhteiskunnan lu-
jastuksen mahdollisuutta: että
meidän olisi pakko valita "häpeä-
llisen kuoleman" jollaista sortaa-
han allekirjottaessamme petimme
ihanteemme tai ystävämme. Me
emme ole pettäneet ketään eikä
mitään. Me emme ole hyväksy-
neet tai peitelleet mitään valel-
ta, emme ole kielittyneet avus-
tamasta yhtään hätäänjoutunutta
ystävää tai toveria niillä keinoil-
la mitä vain on ollut käytettä-
vänä. Komentaja joka jotta
sua sisämaahan epätoivoisessa
paussa hajaantuneen ja tappiolle

joutuneen armeijan jätteen, ja
joka tarpeen vaatiessa suojelee
niiden perääntymistä mitä nöy-
ryttävimmällä rauhalla, ei pe-
tä niitä armeijaosastoja joita hän
ei voi auttaa, jotka vihollinen jo
on eristänyt muista joukoista.
Sellainen komentaja täyttää ai-
noastaan velvollisuutensa, hän
valitsee ainoan mahdollisuuden
sen pelastamiseksi mitä vielä on
pelastettavissa; hän ylönkatsoo
seikkailut ja sanoo kansalle kat-
keran totuuden, luovuttaen alue-
ta voittaakseen aikaa", käyttäen
hyväkseen vähäisimmän lyk-
käyksen joukkojensa uudelleen
kokoamiseksi, ja antaakseen ha-
jaantuneelle ja rappautuneelle ar-
meijalleen aikaa levätä ja voi-
mistua.

Voimien kokoamista uusiin taisteluihin.

"Me olemme allekirjottaneet
'Tilsitin' rauhan. Kun Napoleon
I vuonna 1807 pakotti Preussin
hyväksymään Tilsitin rauhan, oli
vallottaja kukistanut Saksan ar-
meijat, ottanut haltuunsa sen
pääkaupungin ja muut suurim-
mat kaupungit, asettanut niihin
poliisia ja pakottanut valotte-
ntamaan antamaan itselleen sotajouk-
koja uusien ryöstösoitien käynnistä-
miseksi, jakanut Saksan, muodos-
tamaan liittoja sen muutamien osien
kansan sen toisia osia vastaan.
Mutta siitäkin huolimatta oli
Saksan kansa rauhan jälkeen kuo-
listumatta.

"Jokaiselle ajattelevalle os-
ttaa Tilsitin rauhan (joka oli ser-
tavimpia ja nöyryyttävimpää rau-
hansopimuksia, mitä saksalaisille
sen aikakauden kuluessa pakotet-
tiin) esimerkiksi, miten lapselli-
sen naivia on ajatella, että sorta-
va rauha olisi jokaisessa tapauk-
sessa perikatoon ajava, ja sota-
tapuhminen historia osottaa
meille, että rauhan kautta on
monessa tapauksessa saatu uudeen
joukkojen keräämiseksi uuteen
taisteluun.

"Tilsitin rauha oli suurin nöy-
ryyitys mitä Saksalle on tapah-
tunut ja samalla voimakkain
kansallisen heräämisen aiheutta-
va. Siihen aikaan tarjosivat his-
torialliset olosuhteet ainoastaan
yhdessä mahdollisuudessa sellaiselle
heräämiselle, nimittäin porvaril-
lisen valtion muodostamisen. Si-
hen aikaan, enemmän kuin sata
vuotta sitten, muodostivat his-
torian kourallinen aatelisia ja
pienet ryhmät porvarillisia intel-
lektuaaleja, työväestön laajojen
joukkojen ja talonpoikien ollessa
toimettomia ja toimintakyttö-
miä. Siitä syystä voi historialli-
nen kehitys siihen aikaan kul-
keakin vain pelottavan hitaasti.

"Nyt on kapitalismi huomatta-
vasti kohonnut yleistä sivistys-
tasoa ja kansanjoukkojen sivistys-
tasoa erikoisesti. Sota on a-
janut kansan joukot liikkeelle,
herättänyt ne ennen kuuluttu-
tomilla kauhuilla ja kärsimyksil-
lä. Sota on antanut historialli-
selle kehitykselle voimakkaan sy-
säyksen, joten se etenee nyt lo-
kottivien nopeudella. Hi-
riaa muodostavat nyt itsenäis-
ti miljoonaiset ja kymmenmiljoon-
naiset kansanjoukot. Kapitalis-
mi on jo kypsänyt sosialisille.

Niinpä siis, jos Venäjä ei so-
rittekö se sitä tee — 'Tilsitin' rau-
hasta kansallisen heräämisen ja
suureen taisteluun isänmaan puo-
lesta, ei sellaisen heräämisen tu-
loksena ole porvarillinen valtio
vaan kansainvälinen sosialistinen
vallankumous. Marraskuun seit-
semännestä päivästä 1917 lähtien
olemme me olleet 'vastaanhan-
kaajia'. Me olemme 'isänmaam-
me puolustamisen' kannalla, mut-
ta sota sen isänmaan puolesta
jota kohden me kuljemme on
sotaa sosialistisen isänmaan puo-
lesta, sosialismin puolesta ja me
olemme osa sosialismin yleisestä
armeijasta."

— Totuus on suhteellinen kä-
site jota ei voi muuten löytää
kuin vertaamalla asioita toisiin-
sa ja sen kautta löytää jollekin
asialle tosiaperuste.

MAILMANKATSOMUKSIA

UUSI RUOKAKALALAJI.

Stanford yliopiston kansleri Jordanin ilmoituksen mukaan on California kalamarkkinoille ilmestynyt uusi ruokakala, jonka merkitys saattaa tulla verrattain suureksi. Se on n. s. pappikala (musta kalliokala), joka painaa aina kahteen sataan paunaan saakka. Tohtori Jordanin tiedonannon mukaan sitä saatetaan olla suuria määriä pohjoisessa Tyyneenmeren kallioliittorannikolla. Japanin rannikolla sitä on myöskin tavattu. Kalan arvellaan olevan yhtä kunnollisen ravinnoksi kuin ovat parhaat ruokakalat, kuten maarialkala (halibut) esim. Maultaan on se hyvä, vaikkakin hiukan rasvainen, mutta ei niin pahasti kuin makrilli ja sardiini. Se on suurena määrässä n. s. sapelikaloina myydyin kalan kaltainen. Kalastajat kutsuvat sitä syvänveden turksiksi, vaikka se ei kuitenkaan siihen sukuun kuulu enempää kuin useat muutkaan siihen kansankielessä luetut kalat, kuten esim. Alaskan musta turka. — American Museum Journal.

LAHTARIEN "PYHÄ VIHA" TOIMESSAAN.

Ruotsin Socialidemokratien julkaisee pyöryttävään tosikuvaan oloista vankileireillä ja valtiorikoskoek-
sista Suomessa.

Ruotsin Socialidemokratien-lehdessä julkaistaan kannekirjeitä, minkä Väinö Hakilla on jättänyt valtiorikoskoekudelle Suomessa ja jossa kirjelmässä yksityiskohtaisesti arvostellaan lahtarhallituksen vankeinhoidon ja oikeudenkäyntilaitosta. Kannekirjeellä perustuu kokemuksiin mitä kirjelmän esittäjä on kokenut ollessaan työläisten puolustusasianajaja.

Kirjelmässä mainitaan m. m. että Tammissaaren vankileirillä, missä olot ovat olleet kaikista kurjimmat, on kymmenen viikon kuluessa kuollut yhteensä 1,777 henkilöä, joista 1,450 on kuollut heikkoudesta tai nälkään. Viikossa on kuollut milloin 267 milloin 160, milloin 269 ja ammuttu jopa 23:kin henkilöä.

Paljon parempia eivät olot ole Viaporissa, Hämeenlinnassa, Riihimäellä ja Hennalan kasarmeissa Lahdessa. Näitä ja taudit ovat tennanneet pois monta tuhatta työläistä heidän parhaassa iässään.

Tuomioistuinten päätökset ovat olleet tavattoman erilaisia. Tammissaaren valtiorikoskoekuden osastot tuomitsevat säännöllisesti kymmeniä vuodeksi "kuritushuoneeseen, kun Helsingin osastot taasen julistivat ehdonalaisten tuomion. Suurin epäkohta on siinä, että syyteillä ei ole virallisia puolustusapulaasia, vaikka vangit usein ovat niin nään nälkään, etteivät voi itseänsä puolustaa. Itse oikeudenkäyntien on järjestetty siten, että on erittäin vaikeaa seurata juttuun käsitellyä. Aivan mahdotonta on antaa apua muun muassa Katajanokalla oleville vangeille, jotka heti tuomion julistettua viettäen olomalle saarille.

Seurauksena kaikesta tästä on, että yhteiskuntaluokkien välinen kuilu syvenee. Viime talvena saatiin tuosta vastustusta alaluokan taholta. Nyt se lisääntyy mitä suurimmassa määrässä yläluokan menettelyn johdosta.

"HARMAAN IKÄVÄ, IKÄVYSTYNYT LUOKKA."

Moraaliseen raamiin kiikho on valinnut Suomen kirjallijat, valtiollisista nappaiskoista ylempien lahtari-professoreihin saakka. "Voitto", joka saatiin vieraiden aseiden avulla ei tunnuta olevan pysyvä laatu.

Viimeksi on Volter Kilpi tarttunut kynään, selvittääkseen mitä kan-
sallisia kysymyksiä, joiden piirissä arvelee nykyisen tilanteen ratkaik-
sen piilivän. Hän haukkuu sosialis-
tit kuten kaikki muutkin. Pajo-
vat olleet. Veljestyneet venäläisten
kanssa, vaikka olisi pitänyt lähestyä
sen maan kansalaisia puokko hias-
sa, kirves saapasvarressa. Mutta sit-
ten hän iö löylyä omienkin luokka-
veljensä selkään seuraavalla tavalla:

"Kevyesti saatua ja kevytimäisesti käsitellyillä omaisuuksilla huuhottui yksin, usein sangen arvottomiin kueliin; maatilat ja kiinteistöt siirtyivät kädestä toiseen silmää huimavaan vilnähän. Muodostui aivan uusia yhteiskuntaluokkia: sotajalushien salkissa kahiseva, sampanjassa kylpevä, ravintoloissa upeileva, rahoksi kylvävä nousukaluokka; "entisten talollisten" toimeton, harmaan ikävä ja ikävystynyt luokka; valtiotyöläisten kiertelevä, raaka huijaanjoukko — tulevan punaisen armeijan ydin; soittu- ja matruusi-morsiamien remuavat parvet. Kaikkien näiden yhteisen laatuunliittämisen oli, että kyllä oli rahaa, yllinylkin rahaa, jota yhtä yllinylkin viljeltiin."

Niinhan se kävi, kun sotamijonoat alkivat pesä Suomen talollisten kulkeroihin. Toiselta puolen kukkoilevaa nousukalrikkuutta, toiselta puolen kurjuttamista ja köyhyyttä. Sitten lämsytetään omia luokka-

Australian työväestön uudet järjestösuunnitelmat

Lokakuun 14 päivä ryhdytään Australiassa toteuttamaan jo kauan hautunutta Australian unionien keskittämissuunnitelmaa "yhdeksi isoksi unioksi." Sydneyssä, Australiassa, on pidetty sangen tärkeää merkityksestä oleva ammattijärjestöjen kokous jossa on laadittu "yhdessä suuren unionin" periaatejulistus, perustuslaki ja suunniteltu uusi tarkustaan vastaava järjestökonkreetti. Kokous lopetti työnsä elokuun 12 päivänä ja nimitti komitean propagandatyöhön tarkoituksessa liittää kaikki Australian taloudelliset järjestöt yhteen. Sydneyn kokouksessa hyväksyttävä suunnitelma lähetetään toisten Australian valtioiden työväenjärjestöjen toimeenpanevien komiteain vahvistettavaksi. Sen jälkeen pidetään valtioidenvälisen kongressi ja suunnitelmaa ryhdytään silloin täydellisesti toteuttamaan.

Uuden unionijärjestön ohjelma.

Sydneyn kokouksen periaateellinen ohjelma uudistulle järjestölle kuuluu:
"(1) Me väitämme luokkataistelun olevan käynnissä yhteiskunnassa, ja tämän luokkataistelun "syynä on kaikki tuotantovälineet omistava kapitalistinen luokka, joita tuotantovälineitä työväestön täytyy saada käyttäen kyetäkseen elämään. Työväenluokka luo kaiken arvon. Mitä suuremman osuuden kapitalistinen luokka anastaa, sitä vähemmän jää työväenluokalle ja sen tähden näiden kahden luokan edut ovat ainaissessa ristiriidassa."
"(2) Mitään rauhaa ei voi olla näiden luokkien välillä niin kauan kuin nälkää ja puutetta löytyy miljoonien työläisten keskuudessa ja kaikkia elämän hyvyksiä niillä, jotka muodostavat harvalukuisen työntantajaluokan.

"(3) Näiden kahden luokan välillä täytyy taistella jatkua kunnes kapitalismi on poistettu. Kapitalismi voidaan poistaa vain järjestämällä työläiset yhteen luokkatietyiseen taloudelliseen järjestöön, joka valtaa tuotantovälineet vallankumouksellisella taloudellisella ja valtiollisella toiminnalla. "Vallankumouksellisen toiminta" tarkoittaa täydellisen muutoksen aikaansaamista nimittäin kapitalistisen luokkainomistuksen poistamista joka yksityisesti tai valtion kautta esitettuihin tuotantovälineisiin nähden — sekä sen sijaan yhteiskunnallisen omistusoikeuden perustamista koko yhteiskunnan hyväksi."
"(4) Rikkauksien nopea kasautuminen ja teollisuuden omistusoikeuden keskittyminen yhä harvempiin käsiin teki ammattijärjestöt kykenemättömiksi vastustamaan työntantajaluokan alati lisääntyvää valtaa, koska n. k. craft-unionismi synnytti o'ot, jotka sallivat työntantajan asettaa yhden työväenosa taistelemaan toista työväenosa vastaan samassa teollisuudessa, siten vuorollaan saattaen häviölle kunkin järjestön."

"(5) Tämä tilanne voidaan muuttaa ja työväenluokan etuja voidaan edistää vain järjestömuodolla, jonka kaikki jäsenet samalla teollisuuden alalla yhtyvät yksimielisen toimintaan silloin kuin se on tarpeellista saattaen siten luokkaisen yhtä vastaan koskemaan kaikkia.

"(6) Me väitämme, että koska työväenluokka luo ja hoitaa yhteiskunnallisesti toimivan tuotantokoneiston, niin sen tulisi ohjata tuotantoa ja määrätä omat työehtonsä."

Kokous päätti lähettää kopion tästä periaateohjelmasta kaikille liittovaltioiden työväenjärjestöille.

Muita asioita.

Kongressi käsiteli myös muita tärkeitä asioita. Näiden joukossa oli esitys muutokseksi yleistä terveyttä koskevaan lakiin siten, että 14 vuotta nuorempia alaikäisillä kielletään työnteko meijeriteollisuudessa ja että pääasiallisilla muille välityksille lähetettävät maitokannat ja -siliöt suljettaisiin sen-
tillä ennen lähettämistä. Samoin vaadittiin muutoksia "Early Closing Act" nimellä tunnettuun lakiin, niin että työläisillä olisi vähintään kaksi täyttä lomapäivää kuukaudessa sunnuntaipäiviä ja yleisiä juhlapäiviä lukuunottamatta.

Osuustoimintakysymys sai myös tärkeän sijaan kokouksen keskusteluissa, sillä katsottiin ajajan olevan käsillä, jolloin ammattijärjestöjen velvollisuus oli ka-

sittella täydellisesti osuustoimintakysymystä ja suunnitella keinoja ja menetelmiä, joiden avulla saattaa osuustoiminta oikealle tervelliselle ja ammattijärjestöjen periaatteiden mukaiselle pohjalle. Eräässä esityksessä suositeltiin varojen keräykseen ryhtymistä ammattijärjestöjen keskuudessa osuuskasapojien ja Työväenpankin perustamiseksi. Kokous valitsi komitean tutkimaan mahdollisuuksia näille toimenpiteille.

Uusi järjestömuoto.

Yksimielisesti päätettiin, että uusi järjestö nimitetään "The Workers' Industrial Union of Australia" (Australian Työväen Teollisuusjärjestö) ja että sen päämääränä on liittää yhteen järjestöön Australian kaikkien teollisuuskielten työläisten niiden päämäärien saavuttamiseksi, jotka periaatejulistuksessa esitetään. Unionin voi kuulua rajaton määrä palkkatyöläisiä (näihin lukeutuu myös unioiden virkailijat) järjestettyinä sellaisiin ryhmiin kuin tämän jälkeen selitetään. Päätettiin jakaa järjestö departementteihin, divisiooneihin, alidivisiooneihin, osastoihin ja sekalaisiin osastoihin. Kukin departementti käsittäisi niin monta divisioona kuin on tarpeellista toiminnalle viissillä teollisuusalalla. Ala-divisiooneihin järjestetään toistensa kanssa läheisissä suhteissa olevat työlait: osastoihin järjestetään samoilla työaloilla toimivat ja sekalaisten osastoihin sellaiset työlait eri aloilla, jotka vähälukuisuutensa takia eivät voi järjestää kokonaista divisioona työalallaan.

Hallitusjärjestelmä.

Korkeinta toimeenpanevaa hallintoa kutsuttaisiin suurenneuvostoksi. Sen muodostaisi kaksi edustajaa kustakin kuudesta divisioonista ja yleisäestyksellä valittu yleinen sihteeri ja presidentti. Jäsenten virkakausi on kolme vuotta ja heidät voidaan kutsua äänestyksellä pois toimistaan paikallisista syistä. Se tahoo sanoa, kukin departementti voi erottaa edustajansa milloin katsoo siihen olevan syytä. Tehtäville toiminnalle tarpeellisen paikallisen autonomian turvaamiseksi toimii kunkin Australian valtion pääkaupungissa maakuntaneuvosto, joka hoitaa asioita teollisuudessa oman valtion rajain sisällä, ja myöskin ulkopuolella, milloin jonkun valtion teollisuuden joutin osaa kyetään paremmin hoitamaan toisesta valtiosta. Näissä tapauksissa eivät siis valtioiden poliittiset rajat tule kysymykseen. Maakuntaneuvoston muodostavat presidentti, yleis-sihteeri ja yksi edustaja kustakin kuudesta kysymyksessä olevan maakunnan departementista. Nämä virkailijat valitsee asianomaisen maakunnan järjestöt kahdeksi vuodeksi kerrallaan, mutta hekin ovat takasinkutsun alaisia.

Alajärjestöt.

Kussakin valtiossa tulisi olemaan kuusi departementtineuvostoa, jotka hoitavat kaikkia niitä toimialoja, jotka ovat ryhmitetty kunkin departementin alaisuuteen. Kussakin departementtineuvostossa toimisi myös presidentti ja sihteeri ja kuusi edustajaa — tai äärimmissä tapauksissa kahdeksan edustajaa — jotka valitaan kustakin departementtiin kuuluvasta divisioonasta. Kukin divisioona olisi yhtäläisesti edustettuna. Departementtineuvoston jäsenet valittaisiin myös yleisäestyksellä kahdeksi vuodeksi ja olisivat takasinkutsun alaisia.

Kussakin Australian valtiossa tulisi myös o'eman divisiooneuvostoja, joissa olisi edustajia kustakin ammatista ja työalasta, jotka ovat liitetty ala-divisiooneihin. Neuvoston virkailijoita kutsuttaisiin divisioonapresidentiksi, divisioonasihteeriksi ja divisioonanedustajiksi. Heidät valittaisiin vuodeksi kerrallaan. Divisiooneuvoston jäsenet valitaan kunkin työ- ja toimialan keskuudesta. Kukin ammatti ja työala voi paikkakunnallaan muodostaa ammattiosastoja, jotka taas vuorostaan valitsevat puheenjohtajan ja sihteerin sekä muut tarpeelliset virkailijat. Näiden virkailijien on kaksitoista kuukautta, mutta voidaan uudelleen valita toimeensa.

Paikallisia haaraosastoja voidaan perustaa missä sellainen katsotaan tarpeelliseksi. Niissäkin toimii sihteeri, presidentti ja toimeenpaneva komitea, jotka valitaan koko järjestön äänillä ja kuuluvat maakuntaneuvoston hallintovalan alaisuuteen.

Virkailijain kurissapitäminen. Unionijärjestön kaikilla astella pidetään voimassa virkailijain yleisäestyksellä takasinkutsun periaate, olkoon kysymyksessä kuka palkkaa nauttava virkailija tahansa. Kullakin syy-